δύο συλλαβῶν ἢ καὶ μιᾶς συλλα-
βῶν· οἷον θάλασσα φυλαττο-
μένη. οἷον δὲ ἄθυρα ἀθροιζο-
μένη· μᾶζον δέ ἐστιν οἱ πόδες
τῶν στίχων· ἱστορία δέ ἐστιν
παλαιῶν ποιημάτων διήγησις
ὡς προέφημεν· τὰ δὲ ἄλλα
ὅπου ἂν ἑρμηνευθῶσι.

λβ Στιγμὴ ἐστὶ σημεῖον ἐπὶ τελείας ἐννοί-
ας τιθέμενον· ἢ ἐπὶ τέλει κώ-
λων ἀναπνοῆς χάριν· ἢ ἐκ θέσεως
τελείους· στιγμαὶ δέ εἰσι τρεῖς·
τελεία· μέση· ὑποστιγμή· καὶ ἡ
μὲν τελεία στιγμή ἐστι σημεῖον διανοί-
ας ἀπηρτισμένης ὡς ἔφημεν· ἡ μέση δὲ
σημεῖον πνεύματος ἕνεκεν παραλαμβα-
νόμενον τουτέστι χάριν ἀναπνοῆς.
ἡ ὑποστιγμὴ δέ ἐστι σημεῖον διανοί-
ας μηδέπω ἀπηρτισμένης ἀλλ' ἔτι
ἐνδεούσης· ἡ μέση στιγμὴ καὶ εἰς χρόνον.

περὶ στιγμῆς· τί ἐστι στιγμή· πόσαι στιγμαί·
τρεῖς· τελεία στιγμή· ὑπο-
στιγμή· μέση· τί ἐστι χρόνος
στιγμῆς ἐξ ἀρχῆς· τὰ στοιχεῖα.
+ ἡ μέση στιγμὴ ... γινομένη.

α
β
γ

http://digital.slub-dresden.de/ppn346353955/33